

Prof. dr hab. Janina Rudnicka
Dziedzina sztuki
Dyscyplina sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku
Wydział Rzeźby i Intermediów
Dnia 17 czerwca 2022 roku

R E C E N Z J A

osiągnięć artystycznych **dr Roberta Bučka** ubiegającego się o nadanie stopnia doktora
habilitowanego sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki

Zleceniodawca recenzji

Uchwałą z dnia 11.04.2022 r. Rada Dyscypliny Artystycznej Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu powołała Komisję Habilitacyjną w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie sztuki, dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki dla **dr Roberta Bučka**, powierzając mi funkcję recenzenta (pismo z dnia 04.04.2022 r. PKW 54/60/2022)

Do zlecenia została dołączona dokumentacja złożona przez habilitanta:

1. Robert Buček Autoreferat,
2. Robert Buček Autoreferat English,
3. Robert Buček katalog 4+1_3+kk
4. Robert Buček Wykaz,
5. Robert Buček Dane wnioskodawcy,
6. Robert Buček film dokumentalny,
7. Robert Buček Portfolio,
8. Robert Buček Wniosek przewodni,
9. Odpis dyplomu uzyskania stopnia doktora sztuki,
10. Dokumentacja w wersji elektronicznej.

Dane habilitanta

Pan **dr Robert Buček** urodził się w 1979 r. w Czechach w miejscowości Uherské Hradiště. Studia skończył w 2007 r. na Wydziale Rzeźby Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Ostrawskiego w Ostrawie uzyskując tytuł magistra.

Uchwałą z dnia **19 kwietnia 2012** roku Rada Wydziału Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. *Struktury* nadała **dr Robertowi Bučkowi** stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuki plastyczne, w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne. Promotorem w postępowaniu doktorskim był prof. dr hab. Janusz Kucharski, recenzentami: prof. dr hab. Andrzej Szarek z Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach i prof. dr hab. Aleksandre Zyško z ASP we Wrocławiu.

Habilitant, w latach 2007-2012 zatrudniony był na stanowisku adiunkta w Katedrze Rzeźby Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Ostrawskiego w Ostrawie.

Od 2015 r. pracuje w Katedrze Edukacji Artystycznej Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Palackiego w Olomuńcu gdzie jest kierownikiem pracowni Ceramiki i prowadzącym zajęcia z rysunku. Od ukończenia studiów pracuje także jako niezależny rzeźbiarz.

1. Ocena autoreferatu

Autoreferat dołączony do osiągnięcia habilitacyjnego pt. „**4+1/3+kk**” wskazuje genezę tego projektu, a także ujawnia założenia twórcze wcześniejszych prac rzeźbiarskich mających wpływ na najnowsze dokonania habilitanta.

Ponadto w autoreferacie **dr Robert Buček** podkreśla wagę procesu przemian zachodzących w jego artystycznej twórczości na przestrzeni ostatnich piętnastu lat, równocześnie wskazując tematy wiodące w jego sztuce.

Pierwszy rozdział autoreferatu zatytułowany *Geneza* przybliżyła nam pięcioletni (5) okres twórczości habilitanta czyli od ukończeniu studiów rzeźbiarskich na uniwersytecie do zrealizowania pracy doktorskiej.

W okresie tym powstał cykl zgeometryzowanych rzeźb o zróżnicowanych rozmiarach pt. „*Wieże widokowe*”. Są to kompozycje zaprojektowane na rzucie kwadratu, zrealizowane w drewnie, ceramice lub marmurze i swym kształtem nawiązujące do wertykalnej architektury. Ich symboliczna forma kieruje naszą wyobraźnię ku widokowym i obronnym konstrukcjom. **Dr Robert Buček** analizując ten okres twórczości ujawnia, że był wtedy skupiony na rozwiązywaniu zagadnień sprzeczności symetrii i dynamizmu oraz wpływu i współdziałania skali z otoczeniem. Autor przyznaje także, że dla niego cenną wartością z tych lat są porażki i doświadczenia negatywne oraz to, że (cytat str. 6 autoreferatu) „*Stosunkowo tradycyjna obróbka rzeźbiarska pozostała dla mnie od tego czasu naturalna*”.

Podsumowując cykl pt. „*Wieże widokowe*” i związaną z nim liczbę stworzonych obiektów, Kandydat zauważa, że (cytat. str. 7, autoreferat) „*Prawdopodobnie to nieustanne rozwiązywanie wspomnianych kwestii wiązało mnie z jednym tematem przez kilka lat pracy. Zmieniały się przede wszystkim proporcje, kompozycja, skala i materiał.*”

Przeciwieństwem omówionego powyżej cyklu, który w swych założeniach plastycznych jest jednolity i o znamionach abstrakcyjnych kompozycji, jest kolejny cykl tym razem oparty głównie na realistycznym obrazowaniu, inspirowany Biblią oraz tekstami apokryficznymi. Rzeźby z tego zestawu prac, opisanego w rozdziale pt. „**Struktury**”, weszły w skład pracy doktorskiej. Patrząc z perspektywy czasu, Kandydat zauważa, że był to punkt zwrotny w jego twórczości i zaznacza, iż miał (cytat, autoreferat str. 8) „...okazję zastanowić się nad stopniem opisowości, granicami pola rzeźby rodzajowej” a także podkreśla, że „Cykl powstały w ten sposób stał się dla mojej pracy niemal oczyszczający.”

Ponadto z autoreferatu wynika, że **dr Robert Buček** nadal ceni ten zamknięty już dla niego cykl rzeźb i jest świadom, że (cytat, autoreferat str. 11) „Minęło jednak jeszcze kilka lat, zanim te idee utrwaliły się i zrodziły inne rzeźby, w których manifestowały się w czystszej formie, wolnej od konkretnych historii i opisowych motywów.”

Potwierdzeniem autentyczności tej wypowiedzi są rzeźby omówione w kolejnych rozdziałach autoreferatu, już nie skierowane na realistyczne obrazowanie doznań, a pozostawiające odbiorcy pole na własną interpretację.

Dlatego pomimo, że cykl pt. „**Struktury**” był częściowo zwrotem ku akademickiej odtworzeniowej formie i w kwestii formalnej niewiele nowych wartości wniósł w twórczość Habilitanta to jednak właśnie wtedy narodziły się wątki zapowiadające kolejne kierunki autorskich poszukiwań. Wskazują na to prace pt. „*Arka*” oraz „*Powódź*”, których rzeźbiarska forma ulegnie rozwinięciu w kolejnych cyklach pt. „**Deszcz**” oraz „**Krajobrazy**”.

Osobny rozdział autoreferatu stanowi opis projektu pracy habilitacyjnej pt. „**4+1/3+kk**”, w którym Habilitant prezentuje założenia ideowe zgłoszonego zestawu dzieł. Do tej części autoreferatu odnoszą się podczas omawiania wskazanego osiągnięcia habilitacyjnego.

Podsumowując:

W autoreferacie **dr Robert Buček** odnosząc się do najważniejszych etapów aktywności dokonuje analizy własnej twórczości w sposób ciągły tzn. od pierwszych rzeźb samodzielnie zrealizowanych bezpośrednio po ukończeniu sformalizowanej uniwersyteckiej edukacji do dokonań wskazanych jako osiągnięcie habilitacyjne. Decyzja o podziale piętnastoletniej twórczości na trzy główne wątki (*Struktury*, *Deszcz*, *Krajobrazy*) ułatwia Habilitantowi jak i opiniującemu prześledzenie przemian zachodzących w jego twórczości. Forma opisu przybliża założenia twórcze będące podwaliną ocenianych rzeźb i pozwala zrozumieć ich kontekst ideowy. Kandydat dzieli się z nami własną refleksją odnośnie użytej formy rzeźbiarskiej oraz funkcjonowania w przestrzeni niewerbalnego komunikatu.

W autoreferacie **dr Robert Buček** skupiając się wyłącznie na analizie własnej twórczości nie próbuje usytuować jej w kontekście przemian zachodzących w sztuce światowej, np. zestawiając z przykładami dokonań innych twórców, chociażby z własnego kraju.

Autoreferat Habilitanta to forma monologu, która niewątpliwie pozwala zrozumieć drogę rozwoju, którą artysta przeszedł i cele, które sobie wyznaczył. Na potrzeby oceny dorobku habilitanta autoreferat ten spełnia swoją podstawową rolę, jednak odczuwa się pewien niedosyt. Odczuwalny jest np. brak dyskursu czy konfrontacji z wypowiedziami innych teoretyków sztuki chociażby na potrzeby uwiarygodnienia własnych wypowiedzi. Kandydat jako obcokrajowiec określenie *autoreferat*, dla pisemnej formy wypowiedzi, potraktował

literalnie, skupiając się wyłącznie na autorskiej wypowiedzi. Pomimo powyżej przytoczonych uwag, uznaję autoreferat za przydatny dla oceny osiągnięcia habilitacyjnego zgłoszonego jako zestaw prac pt. „**4+1/3+kk**”.

Zwraca uwagę rozdział poświęcony roli nauczyciela akademickiego, w którym w bardzo osobistym tonie opisuje podejście do prowadzonej dydaktyki, uzasadniając jednocześnie wpływ jego praktycznego doświadczenia rzeźbiarskiego na kształtowanie programu nauczania. Czuje się, że to szczerza wypowiedź osoby zaangażowanej i ciągle poszukującej lepszych rozwiązań dla nauczania w obszarze sztuki.

2. Ocena osiągnięcia artystycznego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego sztuki

Wskazane osiągnięcie pt. „**4+1/3+kk**” to zbiór rzeźb i instalacji, zaprezentowanych w marcu 2020 roku w Ołomuńcu. Był to specyficzny rodzaj indywidualnej wystawy **dr Roberta Bučka**, podczas której wszystkie zgłoszone obiekty habilitacyjne eksponowano w pięciu różnych punktach miasta, a nie w jednej wspólnej przestrzeni wystawienniczej.

Habilitant wybrał następujące lokalizacje:

- 1) Galerie Caesar - dla instalacji „**Mikoszewo**” (technika kombinowana, 480×480×65 cm) oraz instalacji „**Janiszów**” (technika kombinowana, 300×300×3 cm),
- 2) Galerie XY - dla kompozycji „**Blaho, Byt**” (**Dobro, Byt**) (porcelana, 180×120×110 cm) oraz pracy „**Kde nebudeme bydlet ?**” (Gdzie nie będziemy mieszkać ?, ceramika, 400×150×220),
- 3) Basement Project - dla projektu edukacyjnego, galeria studencka, dokumentacja projektu, modele, szkice, rysunki,
- 4) Atrium Uměleckého Centra Univerzity Palackého - dla instalacji „**A river is my favourite neighbour**” (Rzeka jest moim ulubionym sąsiadem, technika kombinowana, 200×450×95 cm) oraz obiektu „**Postel**” (łóżko, dachówki, 110×240×22 cm),
- 5) kościół Matki Bożej Śnieżnej (Panny Marie Sněžné) - dla instalacji bez tytułu zrealizowanej z okazji początku Wielkiego Postu.

Wymienione powyżej sześć dzieł a także cała koncepcja projektu ekspozycji oraz katalogu są autorstwa **dr Roberta Bučka**. Autor uzasadniając tytuł wystawy „**4+1/3+kk**” odwołuje się do skrótu używanego w czeskiej nomenklaturze na określenie wielkości jednostki mieszkalnej. Pierwszy człon oznaczający cztery pokoje i kuchnię odnosi się do czterech przestrzeni galeryjnych i jednej przestrzeni sakralnej zaanektowanej przez Kandydata na potrzeby ekspozycji pracy habilitacyjnej, drugi symbolizujący trzy sypialnie i pokój z aneksem kuchennym to trzy lokale w centrum miasta i dwa w budynku akademika. Według Kandydata tytuł wystawy wiąże się także z motywami domu, mieszkania i bycia, które to przewijają się w zgłoszonych pracach.

Poprzez użycie znaku „ukośnik” (/) tytuł projektu sugeruje, że oznaczenie „**4+1**” możemy używać zamiennie z „**3+kk**” tzn. że obie formy zapisu są **bliskoznaczne lub tożsame**.

Zrozumienie pierwszej części tytułu pracy habilitacyjnej („4+1”) wydaje się dla mnie proste, gdyż mamy tutaj do czynienia z czterema (4) pokojami, czyli w moim rozumieniu czterema wystawami w galeriach głównych, oraz z jedną kuchnią, symbolizującą galerię studencką z prezentowanym w niej materiałem roboczym o charakterze edukacyjnym. Natomiast drugie oznaczenie („3+kk”) jest mniej oczywiste dla mnie, szczególnie w kwestii aneksu kuchennego, do którego, wybierając spośród pięciu lokalizacji, należałoby przypisać dwie wystawy, co jest ryzykowne nie znając czeskiej obyczajowości. Czyżby to miała być galeria studencka i kościół?

Co z kolei z sypialniami, prywatnymi przestrzeniami o charakterze wręcz intymnym? Czyżby tę rolę pełniły oficjalne galerie, pozbawione gwaru? W autoreferacie nie znalazłam wskazówek a tym bardziej odpowiedzi. W każdym państwie branży nieruchomości używają odmiennych skrótów i ich odczytanie wymaga lokalnej wiedzy, dlatego też przytoczone przez Kandydata objaśnienia okazały się bezcenne dla wysiłku podjętego w celu zrozumienia układu tej wystawy. Gdyby tego zabrakło, niemożliwa by była próba nawet połowicznego zrozumienia koncepcji projektu.

Rolą tytułu projektu artystycznego, podobnie jak tytułu każdej książki czy muzycznego utworu, jest naprowadzenie odbiorcy na zagadnienie podjęte przez dzieło. Zatem jego dobór nie jest obojętny, szczególnie w przypadku wystawy wieloelementowej, gdzie tytuł spaja artystyczne koncepcje przypisane wszystkim prezentowanym wytworom.

W przypadku projektu **dr Roberta Bučka** tytuł odnosi się do przestrzeni mieszkalnej a użyty kod określa wewnętrzny podział jej kubatury. Jednak Kandydat nie wskazał nam idei wiążącej użyte w tytule cyfry i znaki z konkretnymi pomieszczeniami i wyeksponowanymi w nich rzeźbami. Co więcej, nie uzasadnił dlaczego jedno dzieło umieścić w pokojach lub aneksie a inne w sypialniach. Kandydat jako najważniejsze osiągnięcie zgłosił zbiór rzeźb i instalacji, a nie wystawę, więc tym bardziej przyjęty tytuł powinien być adekwatny do komunikatu zawartego w dziełach, a one w uzasadniony sposób przypisane wybranym przestrzeniom mieszkalnej jednostki. Ważna byłaby dla mnie interpretacja **dr Roberta Bučka**, a nie wyłącznie moja.

Analizując dzieło habilitacyjne odnoszę wrażenie, że sześć (6) wskazanych obiektów to niezależne projekty, niekoniecznie wynikające z jednego wspólnego kodu („4+1/3+kk”). Każda rzeźba funkcjonuje samodzielnie i wybrzmiewa innym, własnym problemem. Z pewnością wartością tego projektu jest dobór środków plastycznych, za każdym razem indywidualnie dobranych, wspomagających odczyt wizualnego komunikatu i intensyfikujących niewerbalny przekaz.

Odnosnie poszczególnych sześciu (6) dzieł zgłoszonych jako habilitacyjne pragnę zwrócić uwagę na trzy (3) realizacje, które cenię za ich wizualną wymowę. Pierwsza praca pt. „*Postel*” (*Łóżko*) jest chyba najbardziej powiązana z tytułem projektu („4+1/3+kk”) poprzez przyjętą skalę i jej umowną formę. Intrygujący i pobudzający wyobraźnię jest kształt narzucony poprzez „*recyclingowy*” materiał, czyli dachówki, które w tym przypadku zatraciły swą pierwotną rolę. Natomiast kolejne kompozycje pt. „*Mikoszewo*” i pt.

„Janiszów” w sposób mniej oczywisty powiązane z kubaturą domu, stymulują naszą wyobraźnię i emocje w kontekście wpływu działań natury na kształt dzieła. Współtwórcą instalacji pt. „Mikoszewo” jest woda, gdyż ona wyrzeźbiła główne elementy tej kompozycji. Woda jest także dominującym materiałem w pracy pt. „Janiszów”, decydującym o procesualnym charakterze tego dzieła. Z pewnością wymienione prace wyznaczyły nowe idee w twórczości **dr Roberta Bučka**, zbliżając jego twórczość działaniom sztuki natury.

Podsumowując:

Przychyłam się do wypowiedzi **dr Roberta Bučka**, że wystawa „4+1/3+kk” była dotychczas jego największym projektem artystycznym, podsumowującym wszystkie wcześniejsze doświadczenia rzeźbiarskie. Wskazane osiągnięcie potwierdza, że od czasu doktoratu nastąpił wyraźny progres w rozwoju artystycznej drogi, skutkujący min. zwróceniem uwagi na światło i wymowę samego materiału oraz historię w nim zapisaną. Autor sposób swojej pracy określa (cytat, autoreferat str. 38) „... Pracuję z tą historią jako materiałem rzeźbiarskim, kształtuję ją i poruszam semantycznie. Nie chodzi tylko o recykling materiału, ale o recykling historii.”

Szczególnie obrazują to trzy wymienione przeze mnie prace „Postel”, „Mikoszewo” oraz „Janiszów”, gdzie komunikat jest generowany głównie poprzez użyty materiał i jego formę.

Realizacji habilitacyjnej towarzyszy film dokumentalny, którego zadaniem miało być objaśnienie idei projektu. Jednak artysta przeoczył, że film dostępny tylko w czeskiej wersji językowej, jest nieużyteczny dla opiniującej, która właśnie tym językiem się nie posługuje.

3. Ocena aktywności artystycznej

W złożonym wniosku **dr Robert Buček** deklaruje, że po otrzymaniu stopnia doktora sztuki (uchwała z dnia 19 kwietnia 2012r.) upublicznił swoje osiągnięcia na dziesięciu (10) wystawach indywidualnych, z czego jedna miała miejsce w Polsce a druga na Słowacji. Zorganizowanie ekspozycji prac rzeźbiarskich wiąże się z wyjątkowo sporym wysiłkiem, nie tylko fizycznym lecz także logistycznym, dlatego tym bardziej doceniam przygotowanie dziesięciu (10) wystaw o dziesięcioletnim okresie aktywności twórczej. Ważne dla mnie jest też to, że Kandydat podał tytuły swoich indywidualnych wystaw, ujawniając tym samym prezentowany problem artystyczno-badawczy. Szkoda jednak, że nie otrzymaliśmy więcej informacji, bo przecież wystawy indywidualne to upublicznienie wyników poszukiwań twórczych, podsumowanie prowadzonych badań i eksperymentów. Artysta nie zdecydował się na podanie tytułów prac eksponowanych na tych wystawach, nie wiemy więc, które prace były upublicznione po raz pierwszy a dla których to już kolejna odsłona.

Odnosnie prezentacji na wystawach zbiorowych po uzyskaniu stopnia doktora sztuki to Kandydat wziął udział w trzydziestu trzech (33) wystawach, z czego dziewięć (9) odbyło się w takich państwach jak: Austria, Holandia, Litwa, Polska, natomiast pozostałe w kraju rodzimym, czyli Czechach. W tym przypadku otrzymaliśmy wyczerpującą informację o prezentowanych dziełach.

Do istotnej aktywności zaliczam też czynny udział w jedenastu (11) międzynarodowych sympoziach rzeźbiarskich, z czego sześć (6) odbyło się poza granicami Czech. Mają one charakter realizacyjny oraz zawsze towarzyszy im wymiana myśli i doświadczeń z twórcami innych narodowości.

Aktywność twórcza **dr Roberta Bučka** została nagrodzona poprzez przyznane mu nagrody:

- 2008, Nagroda sponsora, międzynarodowe sympozjum Hany Wichterlovej, Prostějov,
- 2012, Pierwsze miejsce, Międzynarodowy konkurs na projekt elementu rzeźbiarskiego, firma SKANSKA,
- 2015, Pierwsze miejsce, konkurs na projekt rzeźby w przestrzeni publicznej, Hlučín.
- 2020, Finalista, konkursie Artist of the Month organizowanym przez międzynarodową platformę artystyczną itsliquid.

Kandydat współpracuje także z otoczeniem społecznym i gospodarczym, a po uzyskaniu stopnia doktora sztuki zrealizował następujące projekty rzeźbiarskie do przestrzeni publicznej:

- 2012, popiersia aktorów Bronislava Poloczka i Marie Glázrovej, Horní Suchá, Czechy,
- 2015, postać J. A. Baťa, Uherské Hradiště, Czechy
- 2017, „Metamorfozy Hučínska” realizacja pomnika dla miasta Hlučín, Czechy
- 2017, „Arka” realizacja pomnika dla Szpitala Rehabilitacyjnego Beroun, Czechy
- 2017, „Powódź” realizacja rzeźby dla państwowej galerii zbiorów Eskisehir, Turcja
- 2018, elementy rzeźbiarskie z piaskowca dla Central Parku Botanica, Praga, Czechy
- 2018, „Dešťovník” Central Park Botanica, Praga, Czechy.

Zasługą Kandydata jest także popularyzowanie sztuki, pełnienie roli kuratora wystaw studentów i artystów z Czech lub innych krajów, a także poprzez osobisty udział w Konferencji Edukacji Artystycznej na Uniwersytecie w Szanghaju w 2018r.

We wniosku **dr Robert Buček** wymienia zrealizowane projekty artystyczno-badawczo, jednak poza dokumentacją fotograficzną nie dostarczył nam o nich więcej informacji. Tak więc, nie zostały nam przybliżone założenia badawcze, cele, jak i wnioski oraz efekty wynikające z realizacji tych projektów. Na podstawie fotografii i podpisów pod nimi możemy zakładać, że były to wyłącznie projekty dydaktyczne, organizowane w formie warsztatowej, także on-line, dla studentów Chin, Czech, Słowenii, Turcji i Węgier. Potwierdzają one aktywność dydaktyczną prowadzoną na innych uczelniach w tym zagranicznych.

Należy podkreślić, że wszystkie dokonania wymienione przez Habilitanta i dotyczące artystycznej aktywności zostały wyczerpująco udokumentowane.

Podsumowując:

Po analizie dostarczonej dokumentacji, głównie z punktu oceny upowszechniania efektów poszukiwań twórczych jak i popularyzacji własnych założeń badawczych, uznaję, że Habilitant wykazał znaczącą aktywność mającą wpływ na promowanie osiągnięć z zakresu sztuk plastycznych oraz jego własnych działań artystycznych w Czechach, jak i za granicą. Ponadto doświadczenia zdobyte w ramach aktywności wystawienniczej i międzynarodowych wyjazdów twórczych wpłynęły na artystyczną wartość i charakter zgłoszonych osiągnięć.

Zestaw wystaw pod wspólnym tytułem „4+1/3+kk” jest ugruntowaniem wszystkich wcześniejszych aktywności, w tym doświadczeń wynikających ze współpracy z innymi instytucjami kultury, w szczególności zagranicznymi.

4. Ocena osiągnięć dydaktycznych

Według aktualnie obowiązującej Ustawy, osiągnięcia dydaktyczne nie są elementem oceny wniosków habilitacyjnych. Jednak warto zwrócić uwagę na aktywność w tym zakresie, gdyż sam Kandydat ciekawie o niej pisze, przybliżając zarazem czeski system artystycznej edukacji. **Dr Robert Buček** nie dostarczył nam żadnych kart przedmiotów, sformalizowanych celów i metod nauczania, gdyż nie musiał, lecz w autoreferacie ujawnił swoje ogólne założenia programowe (cytat, autoreferat str. 73) *”Na obu poziomach studiów staram się prowadzić studentów do kreatywności, samodzielności, swobody, a jednocześnie do opanowania technicznych i rzemieślniczych aspektów tego kierunku.”*

Habilitant zwraca też uwagę na wartość trzyletniej przerwy w nauczaniu w strukturach akademickich, kiedy to musiał być skoncentrowany głównie na własnej pracy zarobkowej i niewiele czasu mu pozostawało na aktywność artystyczną. O okresie, w którym bezpośrednio doświadczył zawodowej praktyki rzeźbiarskiej pisze: (cytat, autoreferat str. 72) *”Możliwość pracy w pełni jako rzeźbiarz przyniosła wiele nowych doświadczeń i spowodowała fundamentalne zmiany w moim myśleniu o edukacji artystycznej. W konsekwencji tego okresu przewartościowałem niektóre praktyki i metody nauczania, które do tej pory traktowałem jako jedyną możliwą drogę, nie rozważając ich późniejszego wykorzystania w praktyce.”*

oraz

(cytat, autoreferat str. 72) *”Cennym doświadczeniem była konieczność ostatecznej realizacji własnych zamówień oraz związane z tym aspekty pracy artystycznej, w tym wyzwania organizacyjne, promocyjne i techniczne, związane z rzeźbą. W tym okresie mojej pracy miałem okazję oprzeć wiele swoich opinii na praktyce, która do tej pory odbywała się głównie na poziomie teoretycznym i emocjonalnym.”*

Czas nie pracowania na uczelni pozwolił mu uznać, że doświadczenie praktyczne zdobyte podczas własnych realizacji jest jego wsparciem w nauczaniu. Dlatego też zorganizował on wiele warsztatów i plenerów dla grup studenckich, w tym stricte technologicznych i materiałowych jak np. kilkuletni projekt *”Czesko-Polskie pobyty kreatywne”*, gdzie studenci wraz z pedagogami realizowali rzeźby w piaskowcu.

Habilitant rozpoczął pracę jako nauczyciel akademicki na Uniwersytecie w Ostrawie, którego był absolwentem, i następnie po trzyletniej przerwie podjął pracę na Uniwersytecie Palackiego w Ołomuńcu. Łącznie w strukturach akademickich pracuje już prawie dwanaście (12) lat.

5. Podsumowanie końcowe

Stopień doktora sztuki w dyscyplinie sztuki piękne został nadany **dr Robertowi Bučkowi** w 2012 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „*Struktury*”. Od tego roku minęło prawie dziesięć (10) lat intensywnej pracy twórczej w charakterze niezależnego artysty a także pedagoga na czeskiej uczelni. Kandydat zaprezentował swoje osiągnięcia na dziesięciu (10) wystawach indywidualnych, na trzydziestu trzech (33) wystawach zbiorowych, z czego dziewięć (9) odbyło się poza Czechami, a także w ramach wielu międzynarodowych sympozjów i konferencji. Ta statystyka pozwala stwierdzić, że mamy do czynienia z osobą wykazującą się istotną aktywnością artystyczną.

Zauważalne jest, że aktywne zaangażowanie w popularyzację sztuki na forum krajowym jak i międzynarodowym przełożyło się na rozwój twórczości Kandydata. Na przestrzeni analizowanych dziesięciu lat forma artystycznego przekazu uległa zdecydowanej przemianie. Przeszła drogę od sztuki narracyjnej, czasami ocierającej się o kategorię rzemiosła, nacechowanej akademickim bagażem, dochodząc do sztuki procesualnej, skojarzeniowej i wymagającej zaangażowania po stronie odbiorcy. Ten rodzaj twórczości nie niesie już komunikatu jednoznacznego, gdyż odbiorca pisze go sam na bazie własnych doświadczeń.

Osiągnięcia z ostatnich lat, a szczególnie prace „*Postel*” (*Łóżko*), „*Mikoszewo*” i „*Janiszów*”, upublicznione po otrzymaniu stopnia doktora i wskazane w ramach dzieła habilitacyjnego pt. „*4+1/3+kk*”, potwierdzają znaczny wkład **dr Roberta Bučka** w rozwój wnioskowanej dyscypliny.

Konkluzja

Niniejszym stwierdzam, że pan **Robert Buček** posiada stopień doktora sztuki a zgłoszone osiągnięcie artystyczne pt. „*4+1/3+kk*”, spełnia wymagania art. 219 ust. 1 pkt 2, Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku (z późn. zmianami) Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego sztuki.

Przedstawiona dokumentacja i przeprowadzona analiza osiągnięć artystycznych uzyskanych po otrzymaniu stopnia doktora pozwala uznać dorobek artystyczny **dr Roberta Bučka** za stanowiący wkład w rozwój dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

prof. dr hab. *Janina Rudnicka*

